

MIHIN USKOT?

Otsikon kysymyksellä haluan pysähtyä jälleen pohtimaan uskomme todellista kohdetta. Mihin uskomme ja mikä on oikeasti tärkeää ja arvokasta?

Olen nähnyt joidenkin uskon perustuvan kirkkokäsikirjoihin, uskonnon harjoittamiseen, johonkin ryhmään kuulumiseen ja jotkut palvovat tunteitansa ja kuka milläkin tavalla. - Meillä ihmisillä kun on tapana "aineellistaa" Jumala ja tehdä hengellisyys ikään kuin konkreettisemmaksi ja sitä kautta helpommin palvottavaksi.

Uskon ei kuitenkaan pitäisi perustua kirkkoon tai mihinkään uskontokuntiin vaan *"uskon alkajaan ja sen täyttäjään."* - Jeesukseen Kristukseen! (Hepr.12:2)

"USKO EI OLE RITUAALI"

Voidaan sanoa esimerkiksi, ettei "Raamattu ole Jumala". - Se on kyllä *PYHÄ KIRJA*, joka kertoo Jumalasta, mutta sen merkitys on olla välikappale joka synnyttää oikean uskon Jumalaan:

"Usko tulee siis kuulemisesta, ja kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Room.10:17

Huomaa tämä selkeä ero "Psalmin 23" kohdalla:

"On eri asia tuntea "Paimen-psalmi," kuin tuntea se Paimen, mistä tämä psalmi kertoo."

Sanasta näemme, kuinka Jumala on asettanut uskomme kohteeksi yhden ja ainoan välimiehen, nimittäin Jeesuksen Kristuksen. Saamme siis nostaa katseemme kaikesta muusta ja kiinnittää huomiomme tähän *"uskon alkajaan ja sen täyttäjään."*

Toisinsanoen, haluan meidän tarkistavan sitä perustaa, mille hengellisyytemme rakennamme. Sana kehottaa:

*"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa. Tutkikaa itseänne. Vai **ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä?** Ellei, ette kestä koetusta."* (2.Kor.13:5)

Valvokaamme siis ja tarkistakaamme elämämme suuntaa.

"Lähestykää Minua, niin Minä lähestyn teitä." (Jaak.4:8)

Kuinka voisimme olla lähempänä Jumalaa? Miten lähestyä? - Raamattu neuvoo meitä etsimään Jumalaa uskossa rukoillen ja kiitollisin mielin - luottaen siihen, että meillä on pääsy Isän sydämelle Jeesuksen kautta.

On totta, että uskon antaa Jumala, mutta meidän tehtävämme on ojentautua sen mukaan - ollen kuuliaisina Jumalan lapsia. Mikä estää meitä "järjellämmekin" uskomaan ja ohjaamaan itseämme - ikään kuin uskoa kohti? Sitten eräänä päivänä huomaat ja tunnet, kuinka *"Henki itse todistaa, että olemme Jumalan lapsia."* (Room.8:16)

Haluan siis riisua *"uskonnollisuuden kaavun"* ja löytää eheän ja puhtaan uskon Jeesukseen. Vaikka seurakunta on tärkeä, ei se minua pelasta. Vaikka "konfirmaatiot" ovat hienoja tapoja, eivät nekään minua pelasta. Vain yksi ja ainoa pelastaa: Sydämen usko Herraan Jeesukseen! Haluan kysyä sinulta,

voitko olla varma, että sinut on lapsena kastettu?

Lepääkö pelastuksesi vain sen varassa, että sinulle on kerrottu "konfirmaatiosta," josta et itse tiedä mitään? Onko niin, että vanhemmat *määräisivät* lastensa iankaikkisuuskohtalon pienellä *vesitilkalla*? En usko siihen. Eikä se muutenkaan ole Raamatun Hengen mukainen toimintatapa. Toki sen perusteella itsekin joutuisin helvettiin koska minua ei ole tietääkseni lapsena kastettu! Mutta on hienoa kääntyä elävän Jumalan puoleen etsien pelastusta itse pelastuksen antajalta! Hän lähetti oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen, ainoaksi välimieheksi meidän ja Jumalamme välille - että jokainen joka Häneen uskoo saa syntinsä anteeksi ja pelastuu.

Kasteella on kyllä oma merkityksensä - nimittäin "uskovien kasteella." - Uskoon tultuani sain seurata Jeesuksen antamaa esimerkkiä ja sain itse pyytää ja astua "kasteen hautaan". - Se kertoo minulle uskon kuuliaisuudesta - tehdä niin kuin Raamatun selkeä opetus on - ja askeleista, joissa Jumala johdattaa taivastietä eteenpäin. *Keräilin Raamatusta jakeet, joissa puhutaan kasteesta:* <http://uri.fi/uskovienkaste/> - Uskoakseni kasteen merkitys korostuu siinä, että se on oma valinta ja päätös seurata uskollisesti Herraa.

"Valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella" (Joos.24:15)

Se on ikään kuin "kihlautumista" Herralle: Kuulun Hänelle, en maailmalle! Hän ainoastaan on syntieni sovittaja, Häntä seuraan ja palvelen!

Tiedän monen "lapsikasteen" saaneen elävän täysin jumalatonta elämää - tietämättä *"tuon taivaallista"* Jumalan lapseudesta. Avatkaamme silmämme näkemään Jumalan sanan totuudenmukaista merkitystä ja vaeltakaamme sen mukaan nöyriin mielin.

Tiedän, ettei minun tarvitse uskoa kasteeseen tai muuhunkaan *"sakramenttiin"* - vaan minun tulee uskoa Jumalan ainokaiseen Poikaan, Herraan Jeesukseen Kristukseen. - Siinä on pelastukseni, toivoni ja pääsy kerran iankaikkiseen elämään!

- Lue ja tutki, mitä Raamattu opettaa uskosta: <http://uri.fi/uskovaisuus/>